

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for påstanden om ophævelse af Rettens dom fremsat fire anbringender.

Appellanten er for det første af den opfattelse, at Retten har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF, da den fastslog, at Kommissionen havde begået en retlig fejl, da den fandt, at salget af Société nationale maritime Corse-Méditerranée til en negativ pris på 158 mio. EUR ikke udgjorde statsstøtte. Appellanten foreholder for det første Retten at have fundet, at Kommissionen ikke kunne tage hensyn til risikoen for beskadigelse af statens omdømme som global økonomisk aktør i den private sektor inden for rammerne af princippet om den opmærksomme private investor for at afgøre, om betalingen af supplerende fratrædelsesgodtgørelser til de ansatte i SNCM i tilfælde af sidstnævntes likvidation også ville være blevet foretaget af en opmærksom privat investor. For det andet foreholder appellanten Retten, at den afkrævede Kommissionen bevis for, at betalingen af supplerende fratrædelsesgodtgørelser udgjorde en tilstrækkeligt veletableret, endog fast, praksis blandt private entreprenører.

For det andet har Retten begået en retlig fejl i form af en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den fandt, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til samtlige relevante forhold i forbindelse med sin analyse af sammenligneligheden af kapitaltilførslen på 8,75 mio. EUR foretaget af den offentlige aktionær i SNCM og kapitaltilførslen på 26,25 mio. EUR foretaget af de private købere, og at Kommissionen skulle have taget hensyn til den klausul om ophævelse af overtagelsen, som de private købere kunne gøre gældende inden for rammerne af privatiseringen af SNCM.

For det tredje har Retten tilsidesat artikel 36, sammenholdt med artikel 53, første afsnit, i statuten for Domstolen og artikel 81 i Rettens procesreglement, da den kvalificerede støtten til enkeltpersoner på 38,5 mio. EUR som statsstøtte uden subsidiært at undersøge, om denne foranstaltning opfyldte princippet om den opmærksomme private investor, som Kommissionen imidlertid gjorde gældende i den anfægtede beslutning, og som den franske regering gjorde gældende under retsmødet for Retten.

Endelig har Retten begået en retlig fejl, da den fandt, at Kommissionen havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved godkendelsen af omstruktureringsrestbeløbet i medfør af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF og retningslinjerne.

Sag anlagt den 27. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern

(Sag C-545/12)

(2013/C 32/11)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch, J. Hottiaux og M. Kostantinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Cypern

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning) (EUT L 403, s. 18), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Republikken Cypern pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF, at betale dagbøder på 6 504,96 EUR pr. dag fra datoen for offentliggørelsen af Domstolens dom.
- Republikken Cypern tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 16, stk. 1, i direktiv 2006/126/EF forpligter medlemsstaterne til senest den 19. januar 2011 at vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme de nye bestemmelser, som det omhandlede direktiv indfører og opreger.

Republikken Cypern har ikke fuldt ud gennemført direktivets bestemmelser i national ret. Kommissionen har anført, at Republikken Cypern på tidspunktet for stævningens indgivelse navnlig ikke havde gennemført direktivets artikel 1, stk. 1, artikel 3, artikel 7, stk. 1, stk. 3 og stk. 5, artikel 10, artikel 15, samt bilag I, punkt 2), bilag II, punkt 5.2, samt bilag IV-VI i national ret.

Det er derfor Kommissionens opfattelse, at Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF.

(¹) EUT 2009 L 225, s. 180.